

Ove von Spaeth

Stjerneviden og ideen om Atlantis

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

STJERNEVIDEN OG IDEEN OM ATLANTIS

Ove von Spaeth

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

Stjerneviden og ideen om Atlantis

Af Ove von Spaeth

Fra tidligt i oldtiden eksisterer der særlig omtale af de populære Plejadestjerner. Og der er heri flere henvisninger i forbindelse med det sagnomspundne Atlantis. Der er et bagvedliggende indtryk, at disse fremtrædende stjerner kunne i Atlantis havde haft religiøse betydninger.

Galileo Galileis tegning (ca. 1613) af Plejaderne i udskilte detaljer – set for første gang i en kikkert.

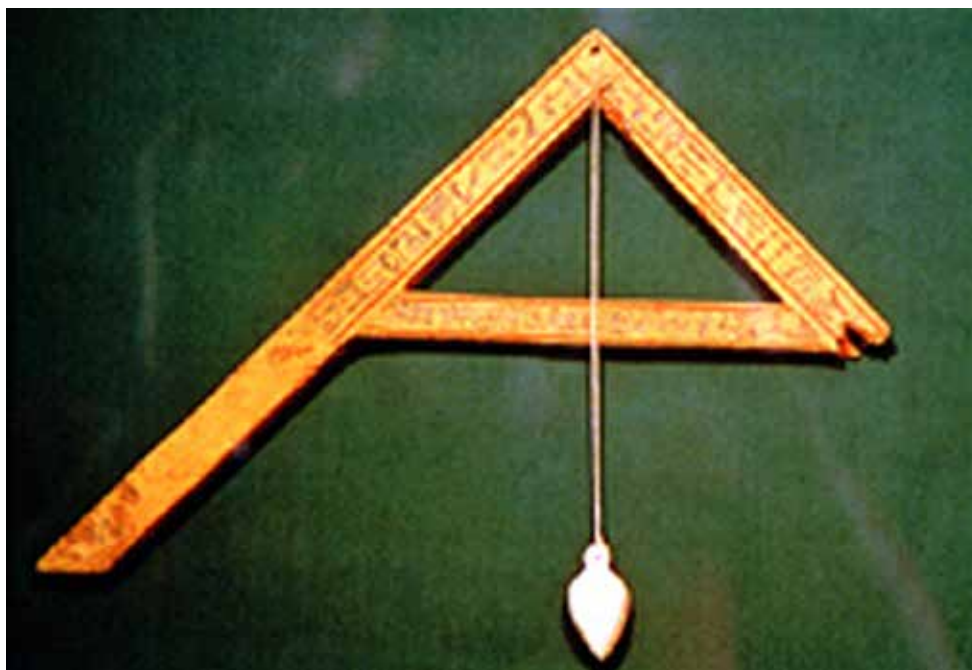
Egyptens gådefulde fortidsviden

De græske filosoffer Solon (ifølge Platon) og senere Crantor berettede om at have fået detaljerede oplysninger i Egypten angående et forsvundet kontinent, Atlantis, langt ude vest for "Herkules' søjler", hvilke nogle mente var udtryk for Messinastrædet, men hos de fleste mentes der Gibraltarstrædet. Under alle omstændigheder omtales Atlanterhavet som langt vestude for Egypten, og i det pågældende hav mentes Atlantis at være placeret. I forbindelse med Atlantis spillede også stjernerne en rolle, både i nødvendig forbindelse med den dygtige navigation, der krævedes for en sikker sejlads langt ud på Atlanterhavet, såvel som i stjernemytologien, hvor Atlantis også fremtræder.

Mange forskere afviser en forhistorisk forbindelse fra Egypten til Amerika. Men måske kunne en sådan forbindelse ellers ses som et udslag af, at egypterne havde de nævnte overleveringer om det sunkne Atlantis, der således var placeret på vejen til Amerika. Også sådanne forhold er hidtil blevet afvist.

Men i farao Ramses II's mumie (1200-tallet f.Kr.) er det en videnskabelig anerkendt opdagelse, der skete ved en reparerende, ekstra konservering (efter svampeangreb) af mumien – foretaget i Paris i 1975-1976 på laboratorier ledet af *Musée de l'homme* og flere franske videnskabelige institutioner – nemlig at der i kropsdelene er organisk indlejret kokain og nikotin. Her var altid Amerika med sikkerhed det eneste eksisterende oprindelsessted. De pågældende stoffer er blevet fundet i foreløbig 134 andre egyptiske og sudanesiske mumier i museerne. – Jf. også toksikologerne S. Balabanova, F. Parsche, & W. Pirsig: *"First Identification of Drugs in Egyptian Mummies."*¹ Der er ikke det mindste botaniske spor af disse planter historisk i resten af verden – kun i Amerika, en forbindelse der alligevel afvises i egyptologien som umulig og utænkelig. I videnskab er det især vigtigt at være skeptisk, men reelt også altafgørende at være åben og nysgerrig – som nu disse toksikologer. De vidste jo ikke, at det, de konkret har fundet, "ikke kunne lade sig gøre". Så det vides ikke, om det var egypternes overleveringer om et tidligere Atlantis, der fik dem til at skabe søgående forbindelser til det amerikanske kontinent? For at kunne komme til Amerika fra det gamle Egypten har i hvert fald mindst to betingelser skullet opfyldes: At overhovedet kende til eksistensen af et kontinent så langt borte på den anden side af havet – og at have det astronomiske kendskab for at kunne beherske navigation til en sådan langfærd.

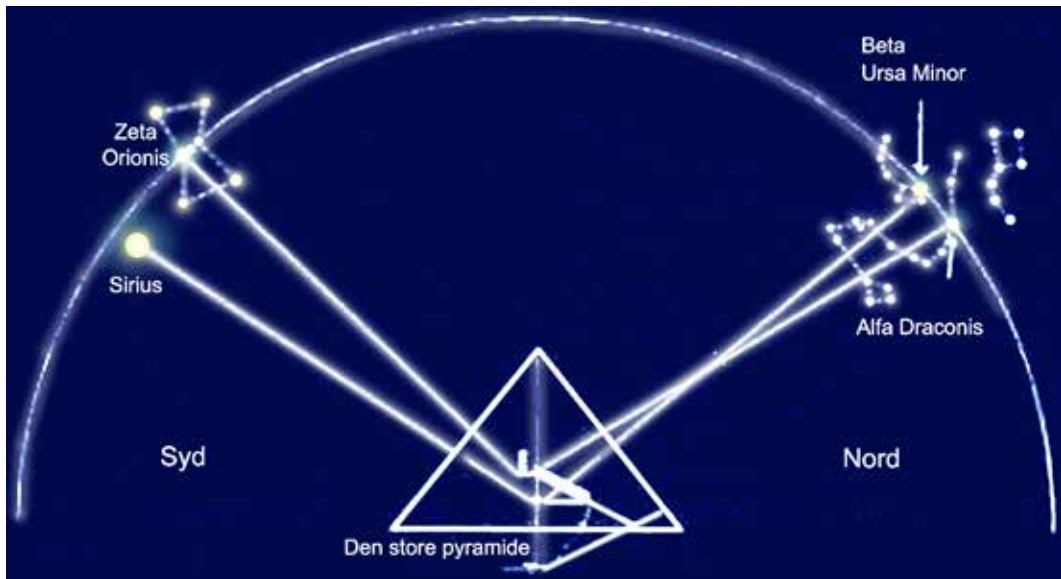
I Egypten kan der allerede ud fra pyramidernes konstruktion og præcise geografiske layout ses tæt forbindelse fra landmåling til *astronomi*. En højere viden inden for landmåling – og dermed videre til stjernelære – krævede en særlig indvielse. Anvendelse af landmåling til himmelmåling kan direkte genkendes i den gamle kosmologiske lære bl.a. i Egypten såvel som i Babylon – og ses også som ikke ukendt i Bibelen, der flere gange 'arkitekt-agtigt' omtaler "Guds målesnor". Så også hos netop egypternes naboer i Israel i 700-tallet f.Kr. – og siden hen hos romerne – ses utrolig stor dygtighed ved landmåling, bl.a. også når lange og komplicerede tunneler skulle anlægges. Dette skulle senere få yderligere stor betydning.

*Egyptisk måle- og sigteinstrument med lodsnor
– kendes bl.a. hos indviede bygmestre.*

¹ *Naturwissenschaften* 79, 1992, p. 358

*Stjerne-sigtelinjer fra skakter i Cheops' store pyramide
 – passer bl.a. med stjernerne ca. 2500 f.Kr.*

*Spanien og Afrikas landspidser ved Gibraltarstrædet
 Kaldtes fra oldtiden for Herkules' søjler.*

Tempelridderne og stjernearven

Langt senere i historien, efter korstogenes start og Jerusalems erobring 1099, blev Tempelridderorden indstiftet i 1118 i Jerusalem. Her bosatte en lille gruppe tempelriddere sig præcis på Jerusalems tempelplads oven på selve Tempelbjerget, der rummer et betydeligt tunnelsystem fra oldtiden, hvori der, ifølge overleveret tradition, kunne være blevet deponeret en eftertragtet værdifuld viden. Tempelridderens imponerende landskabs-geometriske konstruktioner synes at vidne om en overtagelse af dele af en gammel viden. Kunne de også have overtaget gammel egyptisk viden om vejen til de amerikanske kontinenter?

Et eksempel på forhold i forbindelse med en sådan særlig viden er den portugisiske prins Henrique o Navegador, 'Henrik Søfareren', der var en ledende tempelridder, dvs. stormester hos Kristusordenen, der var blevet tempelridderens direkte, og stadig hovedrige, arvtagere i Portugal-Spanien.

Og da navigation til søs til alle tider også var afhængig af en indgående astronomisk kundskab, iværksatte Prins Henrique opdagelsesrejser fra Portugal og oprettede her Europas første astronomiske observatorium og navigationsskole samt skolen for land- og søkortfremstilling, i Portugal i 1400-tallet. Det gav baggrund for, at der herfra udsendtes de betydelige søgående opdagelsesmissioner, der bl.a. fandt Azorerne, de Kanariske øer og Afrikas sydspids.

Christoffer Columbus (1451-1506) giftede sig med datteren af en stormester og synes ved flere af sine ophold i Portugal også at have været i kontakt med den omtalte skole. Hans mesterligt navigerede opdagesskibe, der opdagede Amerika i 1492, havde på deres sejl tempelridderens specielle, røde kors, der var blevet overtaget af Kristusordenen. Også den store opdagelsesrejsende Vasco da Gama tilhørte den orden. Ligeledes blev portugiseren Magellan rådgivet på prins Henriques akademi, både navigatorisk og endda astrologisk, ved sin forberedelse til historiens første verdensomsejling, som gennemførtes i 1519-1521.

I oldtiden vidste mange lærde, at Jorden er rund, men i middelalderen troede mange, at den er flad, så at vandet langt ude i Atlanterhavet måske "løb ud over kanten" (samt troede, at Atlantis var et "utopia"). Tidligt i historien gav man et fremtrædende stjernebillede nær himlens vestligste "solport" (Vægtens stjerner) navnet Herkules. Det hed sig gennem mange tidsaldre, at uden for Herkules' søjler i vest, dvs. Gibraltar, var der "intet derudover": *non plus ultra* – kaldte de lærde det på latin.

Da Columbus påviste søvejen til Amerika, satte hans arbejdsgiver, den spanske konge, derefter Herkules' søjler i sit rigsvåben (findes nu utallige steder) med en tilføjelse af en triumferende påskrift: *plus ultra*, 'der er mere udenfor'.

Da Columbus viste søvejen til Amerika, satte hans spanske konge de to Herkules' søjler i sit rigsvåben og tilføjede en triumferende påskrift: plus ultra, 'der er mere udenfor'. De to søjler i hans heraldik sattes da på spanske mønter, også i spansk Amerika, og i det unge USA blev de to søjler videreført og snart efter i reduceret udgave som de to streger i de nordamerikanske penges dollartegn. T.v.: En spansk sølvodollar fra samtiden viser dette. T.h.: Selve søjlerne på Francis Bacons bog om "Det ny Atlantis".

Igen den egyptiske inspiration

Oldtidens egyptiske astronomi var forbundet med viden om alkymi samt astrologi i en form, der også var kendt inden den babyloniske indflydelse. Senere har tempelridderne under deres flere hundredårige tilstedeværelse i Mellemøsten kunnet komme i besiddelse af en betydelig indsigt om alkymiens integrerede samspil med stjernerne. Denne viden kom især fra Egypten, der netop har lagt navn til denne kunst/videnskab: *al-khem* (alkymi), arabisk for: 'fra Egypten'.

Det berømte egyptisk-græske oldtidsværk, *Corpus Hermeticum*, var i sin tid blevet samlet i Alexandria, hvor ældgammel egyptisk viden fra tempelarkiverne også blev tilført græsk indvielsestradition. Efter at det meste af værket var næsten forsvundet i Europa i mere end et halvt årtusinde, blev det ved en række utrolige begivenheder "genfundet" cirka 1460 og fik nu teksten overført til latin og produceret med den nye opfindelse, bogtryk.

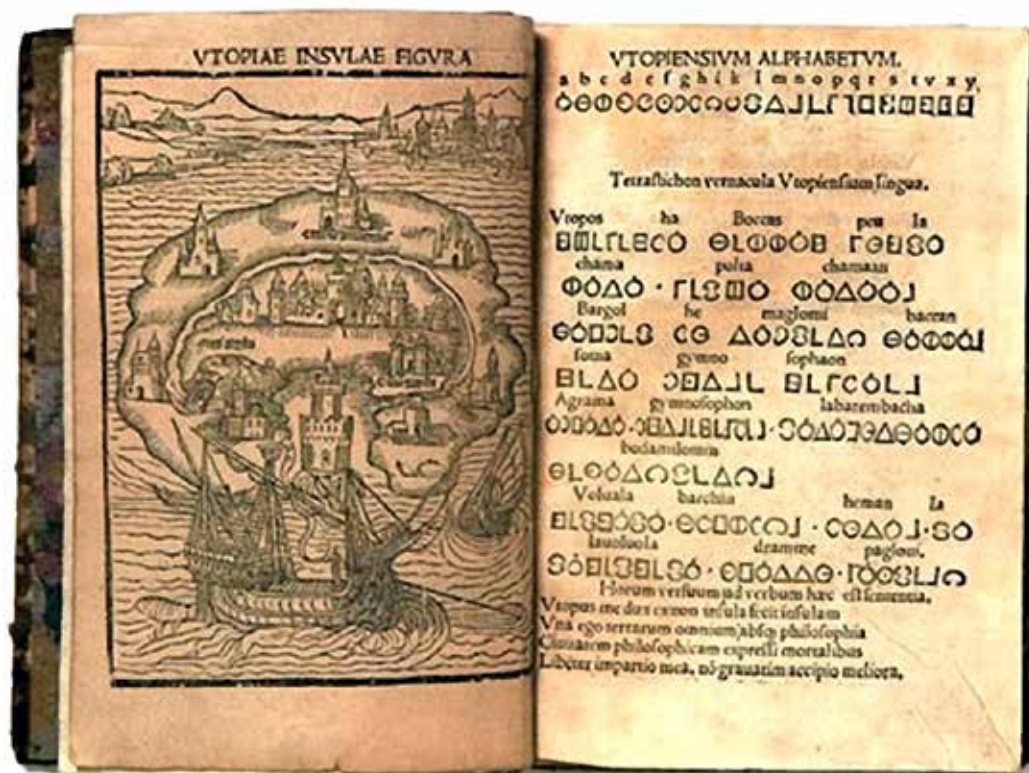
I dag tænker ingen på, at *Corpus Hermeticum* må have bidraget til Columbus' inspiration til hans opdagelse af Amerika i 1492.² Men det omtales direkte i *Corpus Hermeticums* Traktat 9, afsnit 19, at man kunne *rejse til Indien* (som altså blev Amerika) *ved at drage over havet* (således endda i "modsat" retning), hvad der normalt ellers mentes umuligt før Columbus. En anden *Corpus Hermeticum*-tilhænger, lægen Toscanelli fra Firenze, hvor værket netop var blevet udgivet første gang på tryk, havde rådgivet Portugals konge om dén vej til Indien.

² Jf. Ove von Spaeth: *Den Hemmelige Religion*, s. 271-272

Af Columbus' navigationspapirer fremgår hans viden om astronomi og dertil vitterligt om hans astrologi. I øvrigt citerede den belæste Columbus uafsladeligt sin yndlingsteolog fra den sene oldtid, Augustin, der var kendt for sin værdsættelse af *Corpus Hermeticum*.

Kirken havde hidtil mest modvilje mod ideer om et helt andet verdensbillede. Ved de ukendte lande og kontinenter langt ude i Atlanterhavet viste nu italienerne – trods kirken – ikke mindst den italienske intelligentsia og andre foruden fyrster og rigmænd, der tilegnede sig viden fra *Corpus Hermeticum*, sig blandt de første med speciel interesse og forståelse for denne nye verden. I Sydamerika er Columbia navngivet (i 1863) efter den italienskfødte Columbus (Christoforo Colombo, men i Spanien kaldes han Christobal Colón), og Venezuela er opkaldt efter den italienske by Venedig, og endda hele det amerikanske kontinent fik sit navn efter den italienske opdagelsesrejsende Amerigo Vespucci (på latin Americus Vesputius – men *America* er ligesom alle kontinenters latinske navne femininum).

At betegnelsen blev tildelt (på landkort første gang i 1506, efter Columbus' død samme år) netop ud fra navnet Amerigo og ikke Columbus, skyldtes at Amerigo var den første til at fastslå, at det opdagede område ikke var Østindien, men netop "en ny verden". Hvad kunne der ligge bag dette? Fandtes der andre kilder?

Thomas Moores bog "Utopia" fra 1516 viser bl.a. en hel-geometrisk konstrueret skrift til brug for hans Atlantis-agtige idealland. Illustration t.v. er bragt til at ligne ideen om Atlantis som en kæmpe-ø (ligesom senere Australien) og med cirkulære vandkanaler om byerne.

Den skjulte viden har fortsat inspireret

Har der hele tiden gennem Europas historie, også den nyere, eksisteret en mere hemmelig viden om Atlantis? Da middelalderen var passé, var tiden til forandring. Tempelridderordenen var blevet opløst, og andre grupper opstod og blev arvtagere af ordenens viden, senere også af viden bl.a. fra rosenkreuzerne og frimurerne.

Det er kendt, at Jordens landmasser oftest blev opfattet som inddelt ud fra deres naturlige geografiske fremtoninger i syv kontinenter: Europa, Asien, Afrika, Nord- og Sydamerika, Australien og Antarktis. Men det er først i senere tider, at praktiske årsager medførte, at Amerika bliver behandlet som to kontinenter. I virkeligheden kunne de gamle overleveringer indikere, at der var syv kontinenter, hvoraf det ene forsvandt – ligesom i gamle beretninger *fra hele verden* om "de syv Plejadestjerner, hvoraf den ene forsvandt".

Plejadestjernen Elektra forsvandt – og hos forfattere i oldtiden ses denne stjerne også kaldt Atlantis. Ved en interessant synkronitet kom der igen syv Plejadestjerne på stjernekortene, netop da det amerikanske kontinent blev opdaget, denne gang med mere afgørende, fastlæggende betydning, end da irske munke, vikinger, og senere udsendinge fra den danske kong Christian d.1. alle besøgte Amerika længe før Columbus.

Den engelske filosof, forfatter og statsmand, Francis Bacon (1561-1626), omtales som tilknyttet en af de tidlige rosenkreuzer-grupper. Et af hans mange værker er den aldrig afsluttede bog *The New Atlantis* (1526). Den er inspireret både af Platons *Staten* og Platon-tekster om Atlantis, men også af Thomas More (1478-1535) fra dennes bog fra 1516, *Utopia*.³

Hos disse forfattere eksperimenteres bl.a. med regeringsformer. Thomas More skabte en rent geometrisk skrift til *Utopia*, og Francis Bacon skabte en kryptisk skrift, som han kaldte *Bilateral*.

Francis Bacon skrev forbavsende lidt om stjerneverdenens astronomi, hvorimod han nåede i 1526 at udgive en bog med titlen *Astrologia Sana* ('velfunderet astrologi'). Stadigvæk fandtes ideer om viden på et meget højt stadi i det gamle Atlantis – og Francis Bacons forslag ud fra idealiserede tilstande i hans Atlantis-bog om et *Videnskabernes Selskab*, blev direkte realiseret i 1662 – *The Royal Society* – det første større moderne videnskabelige akademi.

Francis Bacon henlagde naturligt sit (nye) Atlantis til et område nær Amerika. Og nogle år forinden bogens udgivelse var han blevet baron med titlen tilføjet *Verulam* – her blev hans adelsvåben det kongelige vildsvin, "Adams totem" kendt helt tilbage i oldtiden som et helligt totem og et babylonisk symbol for stjernebilledet Store Bjørn (Karlsvognen).

Han lod sætte flere aktiviteter i gang i staten Virginia – det medførte, at han på Bermuda lod udstede mønter med sit adelsvåben, Vildsvinet (Store Bjørn) – således på selve øen, der ofte kan ses fremhævet som "sammen med Azorerne (den mere fjerne atlantiske øgruppe) at fremstå som en sidste rest fra det sunkne Atlantis".

---

³ Stammer fra græsk *ou-topos* eller *eu-topos*, hhv. 'intetsteds' eller 'gode sted/land'.

Da højtstående måske kunne finde hans Atlantis-bog kritisk over for samtidens styre og ledere, synes dette at være medårsag til, at han på forhånd flyttede beliggenheden af sit nye Atlantis længere mod vest – nær den amerikanske vestkyst som et mere fiction-agtigt sted, så at ingen for alvor kunne hævde at være ramt. Den senere amerikanske præsident, Thomas Jefferson, der var højt indviet frimurer, havde altid Francis Bacons portræt med sig.

Francis Bacons adelsvåben på en Bermuda-mønt, fra 1616, de såkaldte "Hog Money". (British Museum).

Stjernerne og ny Atlantis-interesse

I slutningen af 1800-tallet blomstrede interesse for Atlantis igen – med tekster fra teosofferne H.P. Blavatsky og Annie Besant, og fra antroposoffen Rudolf Steiner, men også fra den antropologiske undersøgelse foretaget af Ignatius Donnelly, forfatter og medlem af den amerikanske kongres, der stadig – lige fra første præsident, George Washington – rummede mange frimurerbrødre.

Interessen udbredte sig også til Hitlers øverste stab med Nazipartiets spidser. De var ud fra østrigeren Hans Hörbigers teorier stærkt optaget af Atlantis, hvis indbyggere de mente, var en herskerrace som germanerne, arierne, var efterkommere af. Hitlers SS-leder, Himmler, ofrede umådelige summer på projektet *Ahnenerbe*, 'forfædrearven', ved midt i 1930'erne at sende videnskabelige ekspeditioner til Tibet og Amazonas og Titicaca-ruinerne samt i Pyrenæerne for at finde Atlantis-minder og beslægtede folk på disse isolerede steder.

Hos teosofferne blev der omkring 1910 udgivet nogle tekster, hvori der bl.a. omtales "en pyramide på himlen". Pyramidens omrids omtales som funderet i tre hovedstjernegrupper – Sirius, *Plejaderne* og Store Bjørn. Senere ses flere gange forsøgt at indtegne denne pyramide på stjernekort, men uden virkning eller forståelse. Sagen er, at i nyere tid er alle kort – og vores geografiske tænkning – orienteret mod nord, hvorfor de omtalte forsøg gengiver pyramidens øverste del i det nordlige stjernebillede Store Bjørn. Indtegnes pyramiden derimod med spidsen mod øst ('oriens', som man ofte tidligere *orienterede* sig efter), er det de altid signifikante *Plejader*, der udfylder den store pyramides, i virkeligheden manglende, top.

Nu bliver det interessant, for Jesus talte i lignelser – af særlig forståelse hos de indviede – om den manglende hovedhjørneste (den 'femkantede' pyramidetop) i

havemuren, denne er naturligvis "Paradismuren", zodiakens cirkel, der indhegner haven med træerne og de mange dyr (stjernebilleder med dyrenavne). I en sådan have eller "vingård" omtaler Jesus også "en daglejer" – i Mellemøsten var dette det babyloniske navn *hunga* for 'Vædderen', ekliptikacirkelns østligste zodiakbillede, "solporten", der fremstilles som indgangen til haven.

Desuden udgøres denne himmelpyramides basislinje af selve Verdens-aksen, nemlig den del der går fra Sirius og passerer Store Bjørn. Indtegnes pyramidens såkaldte Kongens kammer korrekt på denne "stjerne kort-gengivelse" af den store pyramide, opdages det, at her er det eksakte sted, hvor den nye planet Uranus blev fundet i 1782. Indtegnes de særlige luftskakter, der udgår fra Kongens kammer, og følges en skakt i forlængelseslinje mod nord til den krydser ekliptika, er det præcis det punkt, hvor planeten Neptun blev fundet i 1846.

Pyramidens basislinje (på Verdens-aksen) bliver eksakt *på midten* delt over af ekliptika ("cirkelmuren"). Og ligeså præcist i det punkt blev den nye planet Pluto fundet i 1930 – her hvor på samme sted er placeret stjernen med det arabiske navn *Wasat*, et sandsynligt levn fra oldtidens viden, idet dette navn så utroligt betyder 'midten'! De former for rum-geografisk synkronisitet og historisk meta-sampil og parallelitet har jeg fundet, men uden forklaring.

Stjernevidenskaben – ikke bare af mere esoterisk art – indgik engang som en vigtig erkendelsesviden hos de indviede, men er næsten altid det, der høres mindst om. Og som der efterhånden måske også *vides* mindst om. Da frimurere i 16-1700-tallets Europa emigrerede til friheden i den "genfundne-Atlantis-agtige" *nye verden* på det amerikanske kontinent, indførte de frimurersymbolik af egyptisk tilsnit. F.eks. blev Cheops-pyramiden på et tidspunkt sat i USA's nationalvåben, nu senere findes den på enhver 1-dollar-seddel i verden! En række af de første præsidenter var, som nævnt, frimurere – også senere i flere sydamerikanske stater – og de indførte alle de overhovedet første nationalflag med stjerner på som symbolik.

Ligheder – og uopklarede forhold

Om end uden noget endeligt fysisk bevis for Atlantis, eksisterer der dog en række solide indicier. Eksempelvis Athens Panathenaea-fest for – ifølge traditionen – et sejrrikt forsvar mod angreb fra Atlantis blev fejret i *århundreder før* Platon. Atlantis var således ikke hans "opfindelse". F.eks. Platons omtale af cirkelkanaler om Atlantis' hovedby er i princippet som en model genkendelig ved udgravninger af indianske oldtidsbyer. Platons tidsangivelse for Atlantis' oversvømmelse passer med de amerikanske hoppers beretning og med fundet af det ikke-naturskabte anlæg med sekskantede kæmpestore sten på havbunden ved Bahamaøerne. Desuden det sproglige: Atlas ved Gibraltar, the Atlantic Ocean, Atlantis-kontinentet, Atzlan-indianerne (Aztekerne) i Mellemaamerika. Deres boldspil genfindes hos baskerne i Spanien. Desuden gengav oldtidens forfattere, at på Atlantis kendte man overhovedet ikke til korn. Det viser sig fuldt korrekt for Amerika, hvorimod allerede i stenalderen dyrkedes fem hvede- eller kornsorter i Europa, men korn blev først kendt i Amerika efter Columbus i 1492.

Endnu en særlig indikator: Den tyrkiske admiral Piri Reis' berømte søkort blev sandsynligt fundet, da tyrkerne erobrede Istanbul (1453) med dets byzantinske bibliotek, som tilbage i oldtiden havde fået tvangsudleveret mængder af værker med oldtidsviden fra Alexandrias bibliotek. På dette kort vises bl.a. det på Columbus' tid helt ukendte Antarktis.

Tyrkerne må da have kendt vejen til Amerika tidligere. På enkelte europæiske malerier *før* Columbus optræder der undertiden afbildninger af kalkuner og majs – en ren amerikansk fugl og en ren amerikansk græsfrugt, der begge beviseligt kun eksisterede på det kontinent. Kalkun og majs – skønt det var mayaers og pueblofolks hhv. husdyr og vigtigste planteføde – blev i flere europæiske lande fra begyndelsen kaldt "tyrkiske". Kalkun er på engelsk *turkey*, 'tyrker', og majs blev af italienerne – tyrkernes nærmeste søgående naboer dengang – kaldt for *grano turco*, 'tyrkisk korn' og kaldt noget lignende i Sydtyskland, der også havde tyrkiske naboer. Disse nyheder blev netop aldrig kaldt f.eks. "Columbusfugl" eller "spansk frugt".

I alt dette er der stadig mange uopklarede forhold, og hvad der allerede kendes af indicier kan selvfølgelig ikke bare uden videre godtages som videnskabelige beviser, for det kan risikere at ende i pseudoarkæologi. På den anden side, de hidtidige teorier om fortidens ikke-eksisterende civilisationer udfordres stærkt af eksisterende mangfoldigt indicium-materiale.

Teorier er ikke 'sandhed', bare fordi nogen har antaget dem. Teorier eller rettere hypoteser er provisoriske arbejdsmodeller – dvs. kun foreløbige meninger eller opfattelser indtil nyt fremkommer. Meninger er ikke facts. En af de overhovedet største fejl, der begås – ofte også af videnskabsfolk – er at forveksle meninger med facts!

Derfor er det forkert af videnskaben at ignorere det store indiciemateriale, sådan som det er blevet gjort – materialet udgør en faktor til diskussion og er uundgåeligt med i billedet. Man kan ikke fjerne noget der eksisterer, ellers optræder videnskaben pseudovidenskabeligt.

Tilbage til stjernerne. Blandt de nyfremdragne forhold i nærværende tekster har netop den overleverede viden om tidligere tiders ideer forbundet med stjerner kunnet medvirke til at vise veje til nogle erkendelser eller opdagelser om forhistorien. I det gamle Egypten var man religiøst optaget af stjerner som guddomme, f.eks. Sirius (Isis), Orion (Osiris) og Store Bjørn (Meskhitiu) – og at netop Plejadernes lys skulle falde ind på alteret i visse templer.

I Platons værk *Kritias* var Atlas også navnet på den første konge i Atlantis og var søn af en mytisk skikkelse. Poseidon, der igen er årsag til Atlantis' andet navn, Poseidonis. Tidligt angående Atlantis eksisterer der henvisninger til Plejadestjernerne, "Atlas' syv døtre". Disse stjerner synes at have betydning allerede i Atlantis' religionshistorie eller forestillingsverden.

--oo0oo--

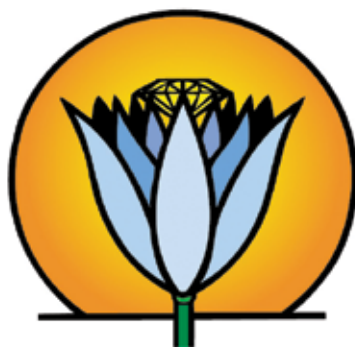
Ove von Spaeth

Forfatter og forsker – Copyright © 2006 (& © 1983).

Enkelte dele i teksten er fra bind 2 og 4

i Ove von Spaeths bogserie "*Attentatet på Moses*".

Yderligere information: www.moses-egypt.net

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk